

28.9.2012

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 0262/2012, ingediend door István en Martina Kovács (Hongaarse nationaliteit), over pensioenuitkeringen uit Duitsland en Hongarije

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indieners stellen dat Duitse en Hongaarse pensioenuitkeringsinstanties zich bij de berekening van hun pensioenen niet aan de Europese regelgeving (Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72) houden. Zij hebben al bij veel instanties (o.a. Solvit en de Hongaarse Ombudsman) aangeklopt, maar worden nergens afdoende geholpen.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 26 juni 2012. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6 van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 28 september 2012

De Commissie heeft de beweringen van indieners reeds tot in detail kunnen onderzoeken en geconcludeerd dat hun eerdere klacht niet wees op een onjuiste toepassing van het recht van de Europese Unie. De Commissie heeft indieners in twee zeer gedetailleerde brieven, van respectievelijk 4 maart en 13 mei 2011, geïnformeerd over de resultaten van haar analyse van hun klacht.

Om te beginnen wil de Commissie de Commissie verzoekschriften er opnieuw op wijzen dat volgens een constante lijn in de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie het recht van de Europese Unie, en met name artikel 48 VWEU en de op basis daarvan vastgestelde regels

voor de coördinatie van de sociale zekerheid¹, "in een coördinatie en niet in een harmonisatie van de wettelijke regelingen van de lidstaten voorziet"². Daarom "raakt dit artikel niet aan de materiële en formele verschillen tussen de stelsels van sociale zekerheid van de onderscheiden lidstaten en dus ook niet aan de verschillen in de rechten van de daarbij aangesloten personen. Iedere lidstaat blijft bevoegd om in zijn wetgeving met inachtneming van het recht van de Unie de voorwaarden voor toekenning van prestaties krachtens een stelsel van sociale zekerheid te bepalen".³

De eerste indiener klaagt dat de bevoegde Duitse pensioeninstelling hem geen vervroegd pensioen heeft toegekend. Zoals duidelijk blijkt uit de door hem overgelegde documenten, werd zijn aanvraag afgewezen omdat hij niet voldoet aan de (niet-discriminerende) voorwaarden van het Duitse recht voor vervroegd pensioen. Aangezien het recht van de Europese Unie slechts voorziet in de coördinatie van nationale socialezekerheidsstelsels, zijn daarin geen voorwaarden neergelegd waaronder iemand recht heeft op vervroegd pensioen, laat staan dat het een rechtsgrond biedt voor een feitelijke claim op een vervroegd pensioen (of een ander type socialezekerheidsprestatie). Dit is een kwestie van nationaal recht. Bepaalde publicaties van nationale socialezekerheidsinstellingen (die bovendien meer betrekking lijken te hebben op de situatie onder het Hongaarse recht) die de eerste indiener op een andere wijze lijkt uit te leggen, kunnen dit feit niet in twijfel trekken. Voor de volledigheid merkt de Commissie op dat eerste indiener feitelijk een Hongaars vervroegd pensioen lijkt te ontvangen.

Eerste indiener stelt voorts dat de bevoegde Hongaarse pensioeninstelling onterecht heeft geweigerd een leeg E 202-formulier aan hem uit te reiken. In tegenstelling tot wat hij meent, is dit geen formulier waarmee een burger een pensioen kan aanvragen. Pensioenaanvragen moeten worden ingediend bij de lidstaat van verblijf door middel van de door de bevoegde instelling van die lidstaat verstrekte formulieren. Dat is precies wat de bevoegde Hongaarse pensioeninstelling van eerste indiener verlangde. Vervolgens worden de aanvragen door die instelling doorgezonden aan instellingen in andere lidstaten die betrokken zijn bij de aanvraag met behulp van het formulier met nummer E 202. Dit formulier is derhalve een communicatiemiddel tussen socialezekerheidsinstellingen en geen aanvraagformulier dat aan burgers dient te worden uitgereikt. Voor de volledigheid merkt de Commissie op dat de

¹ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2, als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 592/2008 (PB L 177 van 4.7.2008, blz. 1) en Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1, als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 120/2009 (PB L 39 van 10.2.2009, blz. 29), die per 1 mei 2010 zijn vervangen door Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, PB L 200 van 7.6.2001, blz. 1 (Corrigendum), als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 465/2012 (PB L 149 van 8.6.2012, blz. 4) en Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, PB L 284 van 30.10.2009, blz. 1, als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 465/2012 (PB L 149 van 8.6.2012, blz. 4).

² Zie *alleen* gevoegde zaken C-611/10 en C-612/10 *Hudziński en Wawrzyniak*, nog niet gepubliceerd, punt 41, en de daarin geciteerde vaste rechtspraak.

³ *Hudziński en Wawrzyniak*, punt 41.

aanvraag van eerste indiener, nadat hij zijn aanvraag had ingediend door middel van het nationale formulier, uiteindelijk is verwerkt en door middel van het formulier E 202 is doorgezonden aan de Duitse pensioeninstelling.

Tweede indiener klaagt er in essentie over dat de bevoegde Hongaarse instelling haar een pensioen voor gedeeltelijke invaliditeit heeft toegekend, terwijl zij van mening is dat ze als volledig invalide kan worden beschouwd. De Commissie wil er op wijzen dat de overeenstemming tussen de Duitse en de Hongaarse wetgeving wat betreft de voorwaarden met betrekking tot de graad van invaliditeit niet wordt erkend overeenkomstig artikel 40, lid 4 van Verordening (EEG) nr. 1408/71, gelezen in combinatie met bijlage V bij deze verordening (sinds 1 mei 2010: artikel 46, lid 3 van Verordening (EG) nr. 883/2004, gelezen in combinatie met bijlage VII bij deze verordening). Daarom blijven, overeenkomstig artikel 40 en artikel 51, lid 1 van Verordening (EEG) nr. 574/72 (sinds 1 mei 2010: artikel 49, lid 2 van Verordening (EG) nr. 987/2009), de Duitse en Hongaarse instellingen die bevoegd zijn op het gebied van invaliditeitspensioenen bevoegd voor het vaststellen van de graad van invaliditeit aan de hand van de beoordelingscriteria en de in het desbetreffende nationale recht vastgelegde procedurele regels. Ze zijn niet gebonden aan het besluit van de andere instelling en behouden het recht om de betrokkene te laten onderzoeken door een arts van hun keuze. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kan de instelling die bevoegd is om invaliditeitspensioenen toe te kennen van de betrokkene verlangen dat deze zich met dat doel begeeft naar de lidstaat waarin die instelling is gevestigd indien de gezondheidstoestand van de begunstigde dit toelaat¹. In elk geval bevat het recht van de Europese Unie geen materiële norm voor de beoordeling van de graad van invaliditeit. Bijgevolg hoeft de vaststelling van de graad van invaliditeit door de Hongaarse (en Duitse) instelling die bevoegd is om invaliditeitspensioenen toe te kennen niet te worden beoordeeld krachtens het recht van de Europese Unie.

Indieners stellen dat bepaalde E-formulieren die zijn afgegeven door verschillende socialezekerheidsinstellingen bepaalde fouten bevatten die zouden neerkomen op vervalsing. De Commissie wijst er eens te meer op dat de E-formulieren, ook voor zover sommige daarvan worden uitgereikt aan burgers, een communicatiemiddel tussen socialezekerheidsinstellingen zijn, die worden afgegeven door socialezekerheidsinstellingen. Daardoor bevatten ze informatie die is verstrekt door een socialezekerheidsinstelling. In elk geval lijkt uit de door indieners overgelegde documenten naar voren te komen dat mogelijke fouten in de E-formulieren in kwestie geen negatieve invloed hebben gehad op hun rechten. Belangrijker nog is dat indieners ondanks bepaalde onnauwkeurigheden door alle betrokken socialezekerheidsinstellingen correct zijn geïdentificeerd. Voor de duidelijkheid merkt de Commissie op dat tweede indiener feitelijk een medische behandeling vanwege haar medische toestand heeft ondergaan – en nog steeds ondergaat.

Indieners verwijzen ook naar afwijzingen van bepaalde socialezekerheidsuitkeringen in de tijd voor de toetreding van Hongarije tot de Europese Unie op 1 mei 2004 (of, naar gelang van het geval, voor de sluiting van een bilaterale Duits-Hongaarse overeenkomst inzake sociale zekerheid). Aangezien het recht van de Europese Unie pas met ingang van 1 mei 2004 van toepassing werd op de betrekkingen met Hongarije, zal de Commissie verder niet ingaan op deze kwestie.

¹ Zaak C-344/89, Martinez Vidal, Jurispr. 1991, blz. I-3245, punt 15.

Conclusie

De informatie die indieners aan de Commissie verzoekschriften hebben overgelegd, ook wanneer deze wordt geëvalueerd in het licht van de informatie die indieners eerder rechtstreeks aan de Commissie hebben doen toekomen, wijst niet op een onjuiste toepassing van het recht van de Europese Unie.